

NO STREIDEAL

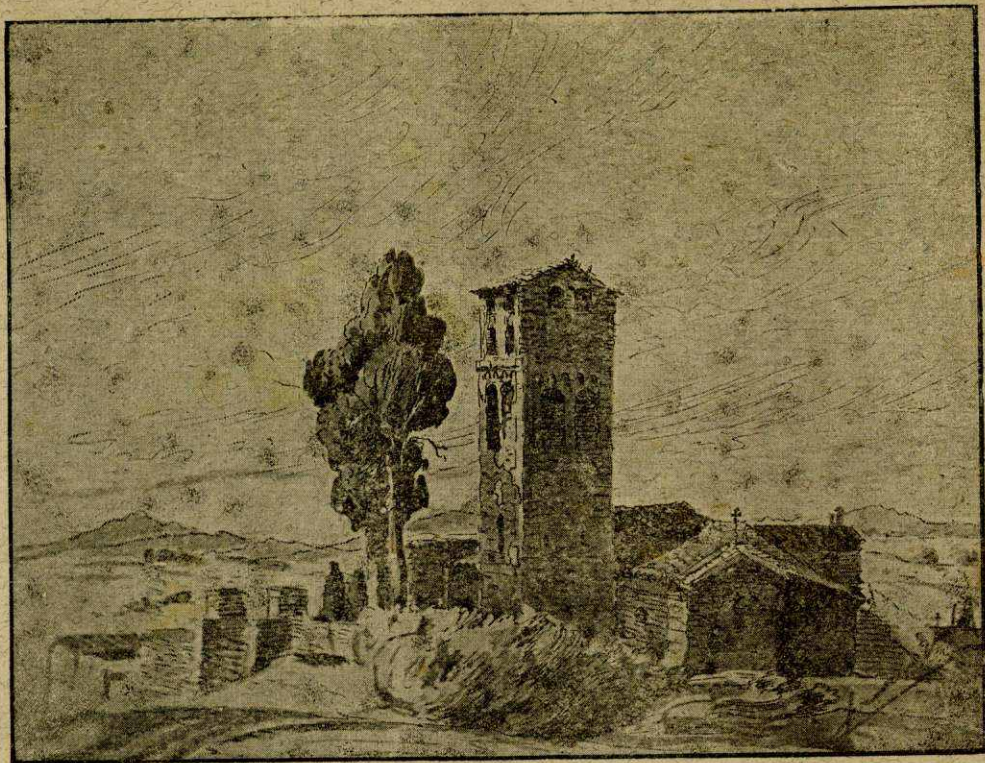
CLUB

PALAMOS

P
O
R
T
A
N
T
I
S
S
I
M
E

JULIOL 1936

CAMPANAR DE CAN A POST

DIBUIX DE F. VIDAL

Preguem l'intercanvi de Portantveu.

Solicitamos el intercambio con las entidades afines.

Reciprocité désirée.

Reciprocation wanted.

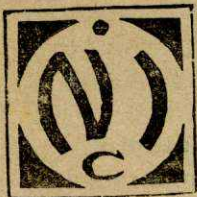
Pregghiamo contraccambio.

Austausch gewünscht.

Oni deziras intersangon.

NOSTRE IDEAL CLUB

PALAMÓS BRUC, 1

Editorial

DIES enrera esmentàvem des d'aquest mateix lloc, les *qualitats* indispensables que al nostre juí, ha de reunir tot individu d'una Societat, per a fer que aquesta es mantingui en una constant puixança.

Aquell «article» era escrit recordant el passat i amb mires a l'esdevenidor.

Dèiem que ha de tenir *voluntat* per a crear o sia per al treball; *companyerisme* per a tractar, i *desinterès* a l'actuar.

Si tornem amb aquest tema és perquè esdeveniments recents el posen en primer pla d'actualitat, i corroboren les nostres afirmacions.

Ens referim, (a part d'altres activitats) a la vetllada musical del 2 d'abril, a la celebració de la «Diada del Llibre», a l'acte d'homenatge al nostre consoci senyor Alfred Maier, i al festival social «Maig Florit», del dia 27, en l'èxit dels quals actes hi veiem sintetitzades aquestes *qualitats*. Tant en els períodes d'organització, com ja en els de plena celebració, es posà de manifest que *aquestes*, les posseeixen la majoria dels nostres consocis. Es amb una gran alegria que les constatem, i és amb interès que les remarcuem.

En el nostre Club, s'és creat gràcies a aquesta predisposició de llurs associats aquest ambient acollidor que ens agermana i serveix per a establir aquesta corrent de simpatia, entre nosaltres, que amb els forts lligams d'una amistat pura, ens uneixen per a treballar amb entusiasme i fe, per a la consecució dels nostres ideals.

Es des d'aquestes pàgines del Portantveu, receptor i emissor dels nostres pensaments i de les nostres activitats, que volem demostrar la doble satisfacció que ens envaeix per l'èxit assolit en aquests actes; perquè a més de la satisfacció que tot èxit produeix, sentim joia en el nostre esperit al recordar les *causes* que els feren factibles.

No oblidem doncs, jamai, aquesta voluntat que ens domina, aquest companyerisme que ens agermana, aquest desinterès amb què actuem, per a així fer que el nostre volgut Club, continuï per aquest camí sempre ascendent, els ulls fets vers el somniat ideal.

El ball del "Maig Florit"

PER LLUIS MARGARIT

Ball del Maig Florit. Festa de primavera, de flors, de joventut.

Festa dedicada a enlairar tot lo bell. La bellesa de la dona i de les flors.

Festa de primavera, joventut de la natura. Epoca de l'any curulla de prodigis i meravelles que es realitzen onsevulga que hi hagi una humil flor que, al mostrar-nos tota la gama dels vius i esclatants colors de que està formada, ens fa creure que, el secret alquímic d'aigua, terra i llum de què es componen, el coneixen millor els gnoms que els filòsofs.

La primavera d'enguany, plena d'olor de roses, de flors d'acàcia i de taronger, brodada amb colors de papellones novelles, acariciava la terra amb eterniment de dona enamorada. Era talment com si tota la poesia de maig estés plasmada en la paradisiaca bonança d'aquell jorn lluminós i somniador en què el cor es sentia captivat en el dolcíssim encís contemplatiu de la grandiositat i bellesa de la vida, i el cel puríssim semblava convidar-nos a pujar-hi per així fondre l'esperit amb tot lo creat i despertar ànima endins una alegria suau i serena, un goig desbordant que condueixi a aquestes expansions internes i profundes en la contemplació de la bellesa.

Festa de flors, de roses, de clavells, de geranis, de ginesta, de margarides... Festa de poesia viva, sota la llum de maig, i que eds ofereix un conjunt de dones-roses, de dones-ginesta, de dones-margarides, en aquest jardí de fades on la dona és la flor més preuada, ja que la seva gràcil figura ens evoca la blavor incomparable de la nostra Mediterrània, en els seus bells ulls; la intensitat i grandesa del nostre ample horitzó, en el seu clar front; tota la simpatia tradicional de catalanes, en el seu somriure evocador de mils felicitats; tota la perfecció i bellesa de l'arquitectura hel·lènica, plasmada en la sumptuositat i puresa de línies de la columna, compendi de senzillesa, estètica i art dels grecs, mestres indiscutibles i devots fervents d'aquell bell art, en el seu cos esplendent, musa de totes les belles arts i inspiració de tot el que de grandiosos han produït els genis de tots els temps.

Festa de joventut, primavera de la vida, d'aquesta joventut dels nostres dies, d'aquests temps moderns que escriptors de renom universal el denominen «temps de desil·lusió».

Es necessari evitar la desil·lusió, que mata les ganes de viure, que entristeix sense solució. Davant dels problemes vitals del món que sembla talment que està al llindar d'un paorós abisme, nosaltres ens rebel·lem i oferim a la nostra ment torturada uns moments d'esplai i de repòs. Inconscients? No. Sabem el que la nostra condició d'actors del drama de la vida ens obliga. Lluitarem al costat dels nostres iguals. La nostra joventut aplegada sabrà fer-se mereixedora del lloc que les circumstàncies li marquin. La joventut té això: a voltes alegria i espiritualitat, a voltes consciència i realitat de la vida; les presents ratlles ho palesen pregonament, però sempre ofereix una actuació serena digna de la confiança que ens han dipositat els que fa més de quinze anys vénen adulant-nos. El que es necessita—deien—és trobar homes joves amb esperit modern, amb idees noves i amb forces suficients per reformar tot el passat. Ja som ací. Ja som ací, disposats a implantar *les nostres idees renovadores*, el nostre esperit accelerat semblant al ritme de jazz.

Heus ací el que se m'acudeix per explicar els motius de la nostra festa. Un vulgar flirt? No. Un idil li continu sense deixar de banda les preocupacions del moment actual.

Una exaltació de la dona i de les flors.

* * *

Ball del «Maig Florit», compendi d'esperances, il·lusions, que vàrem veure realitzades al contemplar ja finit el magnífic treball de decoració del saló on anava a celebrar-se la festa, que sota la intel·ligent direcció dels nostres volguts amics Ramon Jimènez i Gaspar Viader, realitzàrem tots els socis de «Nostre Ideal Club».

En començar la festa el saló ofereix un aspecte de solemnitat i alegria que li donen les distingides persones que ens han honorat amb la seva presència, particularment les senyoretes que al seu entorn serà on girarà aquesta nit, tot l'interès de la festa.

La nostra secció musical ens ha delectat amb un bell i ben escollit programa de ballables interpretats amb gran encert demostratiu de què dominen a la perfecció a més de la música clàssica i sel·lecta, les estridències i el ritme exòtic del jazz.

La festa finí amb un deliciós vals que el ballàrem entregant-nos al plaer de la dansa, llençant-nos en el remolí de voltes i revoltes del vals desitjosos d'interpretar el millor possible els ràpids canvis dels compassos de la música. Anàvem a la una amb els violins i cantàvem amb ells una d'aquelles melodies dolces i suaus que és el patrimoni de la joventut en l'època més crítica de la vida.

L'ombra d'Alfred de Musset, el poeta de la *Nuit de Mai* ha estat un jorn entre nosaltres.

La societat actual i l'obra del "Nostre Ideal Club"

PER LA SENYORETA MARIA DE LA CONCEPCIÓ BECH

Tal com es troba actualment la Societat, és beneficiosa l'influència d'agrupacions de joventut sota ideals d'esport i cultura com la de «Nostre Ideal Club»?

Tots els filòsofs observadors dels moviments bruscs o lents que experimenta periòdicament la Humanitat, (Keyserling, Trotski, Bergson, Ortega y Gasset ...) estan d'acord a afirmar que la Civilització, la manera d'ésser, de sentir i d'obrar dels homes, està en una fase de girada, en un període de transició entre la modalitat de l'home d'avant guerra i la modalitat de l'home del segle XX que és un enigma encara. I aquest període inestable és el que ocasiona aquesta inquietud, aquest dubte, aquest malestar que no se sap encara en què acabarà.

L'home, tal com pensava, creia i sentia en el segle XIX ha gairebé desaparegut. Els últims homes vuitcentistes varen veure com les seves teories i les seves creences i costums heretats en estat decadent dels seus pares fracassaven estrepitosament en la gran sangria de 1914-1918. Després de la Guerra, ningú vol creure en res, ningú vol sentir per a res, ningú vol saber res de res. La immoralitat, la despreocupació científica la frivolitat artística, constitueixen l'ídiosincràsia de la societat que ja estava corcada abans d'estallar el conflicte.

Peró aquest estat no podia durar. Ben aviat l'Home sent la set de creure de tenir una fe que doni sentit al seu viure; de descobrir la veritat meravellosa que tanca la Ciència, de gaudir el plaer vívid que palpita en les arts. I l'Home vol regenerar-se, i fuig de l'aire impur en què el tancava la despreocupació i l'efeminament, cercant en l'esport la fortalesa dels seus músculs i en l'estudi corrents intel·lectuals purs que espargixin les boires tòxiques que embrutaven la seva raó i els seus sentiments.

Aquest moviment de rebel·lió contra allò vell i dolent, d'ànsia per tot el que sigui renovació sana, és la joventut que puja, que treballa i espera cridant d'impaciència qui el produeix.

Mireu tots els països i totes les races. No hi ha nació que no presenti atletes imitats com a models de tipus racial, no hi ha lluita intel·lectual en la que no militin joves d'ambdós sexes disposats a sobreixir

o caure sacrificats, no vibra inspiració que no trobi ressó en els cors juvenívols.

Entre les agrupacions d'idiosincràsies que a Europa es podrien fer, el grup format per una part de Catalunya es troba entre els més inquietos. No és una inquietud cridanera i espectacular com la que presenten alguns països; és una inquietud fonda i segura, però viva, ansiosa d'arribar alt; plena de seny i evolutiva, però de vibració intensa, d'assimilació gran.

Tots els moviments intel·lectuals troben aquí el seu ressó que no és tornat com un eco, sinó assimilat i modificat i transformat en una creació nova, distinta i pròpia que respon a la idiosincràsia catalana.

Són molts els savis que han constatat aquest afany que porta als obrers més humils a escoltar les paraules dels filòsofs que ens visiten i a organitzar exposicions d'art i potser Keyserling fou el més expressiu al veure's en petites ciutats i poblacions fabrils, rodejat de poble. El comte filòsof tingué paraules de coratge i elogi per a aquesta joventut que treballa i és l'esperança del demà, i les seves paraules haurien d'estar en la boca de tots els que volen gran el poble on van néixer.

No és formós veure la joventut com menyspreant les vanes frivoltats millora la seva salut per a millorar la raça, i enlaira la seva espiritualitat treballant en revistes culturals i en pràctiques artístiques sense més esperó que la seva il·lusió i entusiasme?

Doncs és a Palamós, en aquesta dolça vila que vora el blau Mare Nostrum no dorm, sinó que es sent sosmoguda per totes les corrents innovadores, on es pot veure aquest moviment de cultura que es símbol del valer d'un poble i esperança de la Pàtria.

I és «N. I. C.», aquesta agrupació de joventut unida i agrupada pels més nobles ideals i les més grans aspiracions qui dona el crit d'«Avant!», qui recull totes les vibracions que la cultura i l'esport mundials presenten com a millora. Mireu la Festa del Llibre: ¿qui la va celebrar a Palamós? Mireu el centenari de Bécquer. l'homenatge a Unamuno... com a exemples. ¿Qui va rebre aquestes palpitations en la Vila Blanca?

Aquest recés espiritual que és «N. I. C.», reb totes les ones radiades pels corrents culturals moderns, les assimila i converteix en cultura pròpia, cultura palamosina que el dia de demà ha d'ésser orgull del bell poble de la Costa Brava i joia de Catalunya la gran.

VISAT PER LA CENSURA

VALORS

PER *l'Espigolaire*

I

El caminar, la natació, l'esport en general em plau, és el meu ideal. Així s'expressava un jove en l'escalf d'una conversa. Però un interlocutor troba més plaer en les excursions que s'orienten vers un lloc des d'on pot albirar-se un bell paisatge, quan un home pot admirar un monument, una façana històrica, un quadre, un objecte. I, finalment, un tercer, un escalfa-cadïres, aspira de bon gust a moure's del seu seient sempre que pogués esbrinar tot allò que visita: el per què de tot.

Heu's ací tres modes de pensar, tres valoracions, tres apreciacions nascudes del fons de la consciència, de les vivències del «jo». Tres valors.

Tot ciutadà, tota ciutadana, tothom en general, és portador d'un tresor de valors ben diferents de qualsevol altre. I tal volta l'afinitat o semblança que hi ha entre les valoracions de dues persones o d'un grup social fa que brolli aquesta força interna misteriosa i que la lògica no ens ajuda a expressar; però, que sentim en la pregona intimitat, i que anomenem «simpatia». I aquesta simpatia és l'origen—sens dubte—de la futura societat familiar, del cercle polític, de la comunitat professional, etc. etc. Efectivament. Per què, per exemple, tal persona ens atreu?... Segurament perquè mesurem, per dir-ho així, les seves valoracions i les nostres amb la mateixa rasadora. I, per què un conveí o una conveïna, posem per cas, ens inspira una repulsió instintiva?... Perquè entre el seu mode d'ésser i el nostre, entre els seus valors i les nostres valoracions no és possible estendre-hi un paral·lel, una passera que agermani els dos caps que ens separen. És clar, però, que no sempre succeeix així. A voltes, la manca d'un valor fa que ens empenyi com una mena de força envers la persona posseïdora d'aquest valor. O, viceversa, la manca o falla d'un valor, en nosaltres, ens mou en direcció contrària. Intentem esbrinar-ho.

Els deixebles del filòsof grec Sòcrates, reconeixien en el seu mestre els valors de la veritat, de la ciència, del bé, de la bellesa. I no la bellesa física, puix que les escultures i gravats que coneix el nostre segle d'aquell home excepcional, delaten, més aviat, la seva lletgesa; però els deixebles admiraven la bellea d'ànima, aquest valor sublim que posseeix el do de guanyar altres cors. Heus ací, doncs, persones mancades

d'algun d'aquests valors que eren atretes pels «valors», és a dir, «no valors» que convergeixen cap als «valors». Amb altres paraules: deixebles que a gambades van cap al mestre. I el que diem de Sòcrates, podríem dir-ho d'altres prohoms nacionals i estrangers: Balmes, Kant, Cossio, Hegel, Ortega i Gasset, Unamuno, Nietzsche, Tolstoi, etc.

Però, també moltes vegades, la reconeixença de valors mouen al món sentimental de l'home en direcció oposada o contrària, com dèiem abans. I això succeí a aquells éssers excepcionals que foren combatuts inhumanament pels seus adversaris. I no és necessari insistir-hi perquè està en la consciència de tothom. I aquesta visió del nostre «jo» és més valuosa perquè és més pura, més lliure de tota influència exterior: Colón morí en la misèria, entre les quatre parets d'una presó; Jesús de Nazareth fou condemnat, ultratjat i mort; Sòcrates fou condemnat a beure la cicuta... I molts d'altres que cadascun nomenatà en el silenci de la seva vida interna. I tot això, per què?... Ah!, per l'eterna lluita dels «no valors» amb els «valors»; lluita del món, de les societats, que ha estat, i estarà mentre els éssers humans no aprenguin a ésser més comprensius, més liberals (i emprant un terme avui molt en ús), més «democràtics». Quin mot, democràcia! Llegeixo el diccionari i veig que diu: «Forma de govern en la qual el poble exerceix la sobirania». I lluitar per aquest ideal, del poble que vol ésser dirigit per ell mateix, no representa altra cosa —al nostre entendre— que anar a la recerca de «valors personals», de prohoms que s'esforcen en estendre el regne dels «valors»: Veritat, Bé, Bellesa. Heus ací el resum de totes les valoracions.

(Continuarà)

CALÇATS SALA

LA CASA ON TROBAREU
ELS MILLORS MODELS

PREU FIX

PALAMÓS

Impremta Grassot

*Impresos comercials de
totes classes*

BLASCO IBÁÑEZ, 42

TELÈFON 112

— **PALAMÓS** —

LA INFERMERA

*A la nostra distingida consoci,
senyoreta Gertrudis Ramon*

PER J. V.

Es una dona jove, fresca i bella
que porta en el seu rostre d'àngel bo
aquell somriure etern que meravella,
estampa d'una joventut en flor.
D'aquella joventut que sacrifica
tota en ares del pobre malalt;
el sacrifici a gust no mortifica
la infermera tindrà al cel ben guanyat.
Va vestida de blanc, com la gavina
amable, carinyosa i amatent,
amant, com una mare, del pacient.
Ella sap dur consol als que sofreixen
i els alenta, incansable, en son patir
ella es plau i es commou quan sent que es queixen,
arreu ella s'emporta un goig diví.
Es bella vocació, tan encisera
com els raigs torbadors del seu mirar
és bella vocació la d'infermera
que fins al sublim l'aixecarà.
Mes així que hi ha un contrast que embolcalla
i ens la mostra cruèl, sens compassió
és el revés amarg de la medalla
és son cor d'enigmàtica fredor.
Es son cor que no sent la batzegada
d'aquell amor fervent que tan la vol
la infermera gentil és estimada
mes ella fa el distret i no veu que la ferida
que sagna en pit aimant és fonda i greu
ella en fuig com pot el sofrir meu.
Curarà molts ferits, mes, la heroïna
que acompleve fidelment sa missió
segons per qui s'ha fet com salvatgina
no ha volgut curar el foc d'una passió!

Esportiva

RECORD D'UNA EXCURSIO

PER F. JUANALS I DAGUES

Quan un fet circumstancial fa vibrar una fibra ànimica, durant molts anys inactiva, la seva vibració fa reviure'ns una emoció passada.

Fa alguns anys, quan encara l'excursionista portava dintre de la motxilla un retall de fe, d'aquella fe mística del culte a la naturalesa. Quan es feia excursionisme per una delectança espiritual i les pendents suaus de les valls pirenenques no havien vist encara el quadrilàter blanc del número d'un corredor d'eski. En aquella època que encara no s'havia tascat la comoditat d'arribar fins a Núria sense esmerçar energies, en aquella època vaig fer la meva primera travessia Set Cases-Ull de Ter-Núria-Caralps.

Era a la tardor. Vàrem tenir dos dies sense un núvol. Els cimats es retallaven damunt del cel brunyit, com la cresta d'un gall.

Vàrem fer un descans per a esmorzar al costat d'un torrent, un torrent que es traspassava amb un salt. Era el Ter, o, millor dit, un dels tants germans que, més avall, cap a la plana, s'anomena Ter, perquè, segons on, fa de mal dir quin és ben bé el Ter. Quan ha sortit de la deu mare, sí que pot dir-se, però quan la seva aigua d'argent líquid i gelat ha lliscat uns centenars de metres, més avall del Xalet, on la vall d'aixampla una mica, es destria en incomputables torrents que després tornen a unir-se.

Les motxilles reposaven obertes damunt d'una catifa d'un verd gras i com una mena de corn de l'abundància posat a l'abast de la mà, rient-se amb la seva bocassa, oberta de bat a bat, del pobre Tàntal. Elles ens oferien rialleres allò que les nostres dents esmolades les demanaven.

Més enllà, l'oli roent d'una paella xiulava amb aquell xiular tan alegre seu de quan abraça una llonza de porc fresc.

L'olor de porc fregit—recordo—es barrejava amb l'olor ds les fulles dels pibets, i també recordo em va fer pensar amb la descripció que de la natura canadencs fa Oliver Curwood.

El Gra de Fajol ens guaitava, des del cap-de-munt de la seva altive-

Noticiari

Necrològica. — En el lamentable accident ferroviari, ocorregut el 8 del passat Juny, en un tren dels «Ferrocarriels Econòmics Espanyols, S. A.», al terme municipal de Sant Joan de Mollet, perdé la vida en Joan Sens, maquinista del comboi, pare del nostre amic i consoci Joan Sens i Mola.

— Fa pocs dies traspassà a edat avançada, l'avi dels nostres consocis germans Josep i Joan Condom.

Als nostres amics i familiars dels finats, expressem el testimoni del nostre més sentit condol.

DEMANEU AIGUA MINERAL DE PANEDES

ES LA MILLOR AIGUA DE TAULA

ESCOLLIU SEMPRE PANEDES

---

sa, amb la punta de la testa rosada, com un gegant abocat damunt la Vall del Carlat.

El tronc blanc d'un arbre tocat del llamp, era una ossamenta posada a blanquejar al sol.

Però, d'aquesta excursió el que més va impressionar els meus sentits no va pas ésser la polifacètica gamma de colors de què disposa la naturalesa, no va pas ésser l'aire feréstec dels pics, ni l'abundor d'aigua, ni els arbres. El que més va impressionar-me va ésser el silenci.

Més d'una vegada he provat de descriure'l, més d'una vegada he procurat, en altres paratges, de fer-li una comparació, de revivre'l, però sempre ha estat endebades.

Era un silenci que entrava per les orelles, pels ulls, per tot, un silenci que ens feia parlar amb veu baixa, un silenci de temple.

Llavors vaig comprendre allò que diuen del temple de la naturalesa, i vaig comprendre, també, perquè els personatges bíblics que volien parlar amb les divinitats, anaven a la muntanya i fugien de les edificacions construïdes pels homes. Llavors vaig comprendre a Rudyard Kipling en el seu llibre de la Jungla.

Aquell silenci era una música sense notes que no es sentia amb l'oïda i que, per tant, no podia posar-se en cap partitura. Era una música que — si m'és permès dir-ho sense passar per visionari — provenia d'una orquestra sense instruments, de músics invisibles, i que anava directament a l'ànima.

--Pel jove Enric Raedecke ha estat demanada la mà de la senyoreta Maria Dolors Font, els dos apreciats consocis nostres.

Desitgem moltes felicitats a la nova parella.

--Es troba novament entre nosaltres el nostre volgut amic Alvar Rosselló, després d'haver obtingut un brillant resultat en els exàmens de primer any de la Facultat de Medicina de Saragossa.

--El nostre amic Joan Condom ha passat els exàmens de quart curs de Batxillerat, obtenint uns resultats completament satisfactoris.

--Hem rebut les publicacions següents: «Estímul», butlletí del Grup Excursionista Egara, de Terrassa, i «Annals», de l'Institut d'Acció Social Universitària i Escolar de Catalunya, de Barcelona; «Els bons amics», butlletí del Centre Excursionista Natura, de Barcelona.

--Hem rebut el número 3 de «Terra Nostra», butlletí del Museu «Cau de la Costa Brava», de la nostra vila.

Agraïm sincerament la delicadesa, a l'ensems que felicitem als senyors que l'editen, pel millorament que hom observa en aquest darrer número.

--Mitjançant les gestions oportunes, i gràcies a l'altruisme del senyor Ernest Barnach Calbó, hem conseguit poder establir el nostre camp d'esports en el terreny que l'esmentat senyor posseeix al carrer de Lòpez Puigcerver, número 45, que dona també al passeig del 14 d'abril.

AIGUA MINERAL DE «PANEDES»

IMMILLORABLE PER A L'ESTÓMAC

LA MÉS ECONÒMICA

Al felicitar-nos per aquesta millora, ho fem pensant en els beneficis esportius que en general reportarà la utilització de l'esmentat camp.

--El dia primer del corrent, el nostre entusiasta consoci Lluís Pagès, va començar, amb força èxit, un curset d'esperanto, amb classes diàries de 9 a 10 de la vetlla.

--A l'objecte de poder comptar amb un nombre cert i definitiu de butlletins per a l'intercanvi, assabentem als nostres consocis que el dia 20 de cada mes es cessarà en el repartiment de butlletins, prescrivint, des d'aquella data, el dret d'obtenir-ne els exemplars acostumats.

Els exemplars sobrants es destinaran al repartiment de propaganda i intercanvi.

--En el primer concurs sardanista que celebrà la nostra vila per la Festa Major, fou adjudicat el primer premi a la colla de Palamós (Agrupació Sardanista «Rosa Roja») en la que prenen part les nostres consòcies senyoretas Cèlia Esteva i Josepa Martí.

Rebin la nostra entusiasta felicitació, que fem extensiva als seus dignes companys, que tant treballen per a fer revivre la vella tradició sardanística del nostre estimat Palamós.

<p>AUTOS DE LLOGUER</p> <p>Se us recomanen els de la casa Bañeras</p> <p>Major, 6 - Telèfon 22 Barberio - Palamós</p>	<p><u>TAXIS FIGUERAS</u></p> <p>Serietat</p> <p>Economia</p> <p>Rapidesa</p> <p>PALAMÓS</p>
<p>HOTEL I BAR <u>TRIAS</u></p> <p>TOT CONFORT GARATX</p> <p>Telèfon 35 Palamós</p>	<p>S. PLAJA VILLENA</p> <p>Centre de Subscripcions de periòdics i revistes</p> <p>Pagès Ortiz, 49 Palamós</p>
<p>Josep Oliveras «Xiula»</p> <p>Casa de menjars a la carta i entaulat Vins del país de tota classe</p> <p>Avinguda F. Macià, 26 Palamós</p>	<p>DEMANEU</p> <p>GASOSES BATET</p> <p>REPRESENTANT:</p> <p>JOSEP POMÉS MAJOR, 49 - PALAMÓS</p>
<p><u>CASA SITJAS</u></p> <p>SASTRERIA I CONFECCIONS</p> <p>Vendes al major i detall</p> <p><u>PALAFRUGELL</u></p> <p>IMPORTANT: Si la compra arriba a 100 pessetes, s'obsequiarà al comprador amb un metre de llana o un "sportman".</p>	<p>ALBERT NOGUER</p> <p>NOVETATS</p> <p>CONFECCIONS</p> <p>GÈNERES DE PUNT</p> <p>CARRER MAJOR PALAMÓS</p>

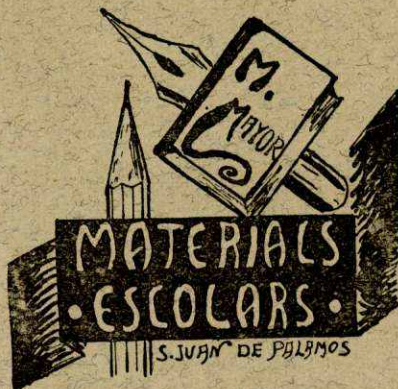
IMPREMTA GRASSOT - BLASCO IBÁÑEZ, 40 - TELÈFON 112 - PALAMÓS

DIDAC GARRELL

AGENT
CÓMERCIAL
COL-LEGIAT

TELÉFON 7
PALAMÓS

BAR ARNAU

BEGUDES DE MARCA
SERVEI ESMERADISSIM

FERMÍ GALÁN, 2
AVINGUDA F. MACIÀ, 35
PALAMÓS

TRANSPORTS
I AUTOS DE LLOGUER

DOMENEC OLIVER

SERVEI D'ENCÀRRECS
ENTRE PALAFRUGELL, PALAMÓS
I BARCELONA

BARCELONA

Pau Iglesias, 11 (Princesa) - Telèfon 19844
Urgell, 25 - Tel. 32783 - Rec, 18 - Tel. 10302

JOSEP PUIGGRÓS

SASTRE

PALAMÓS

FRANCESC SOLER

CONSTRUCCIÓ I REPARACIÓ
DE TOTA CLASSE DE MÁQUINES
ESPECIALITAT
EN LA INDÚSTRIA SURERA

TALLERS: N. SALMERÓN, 7
TELÉFON 14
PALAMÓS

La millor màquina
per a cosir i brodar

Wertheim
Ràpida, S. A.

La marca
de qualitat

Passeig Castelar, 3
Palamós

Calats i brodats mecànics
Especialitat en treballs
per a modisteria

Conçol Torró

Venda exclusiva
de les renombrades
llanes "La Balanguera"

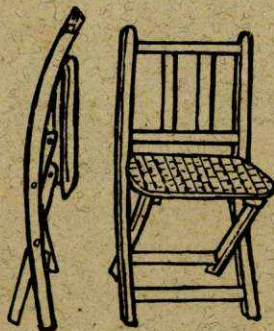
Passeig Castelar, 3
Palamós

AFAVORIU ELS NOSTRES ANUNCIANTS

Fusteria Mecànica - JOSEP JUBERT

FABRICA DE CADIRES

SANT JOAN DE PALAMÓS — GARCIA HERNÁNDEZ, 21 i 23

Tancat

Obert

Construcció d'Obres
de totes classes

Cadires per arrendar per temporada
i Festa Major, als envelats, cafés i bars;
pistes, piscines, fútbol i tota classe d'esport

A preus reduïts